

הַלְבוֹת גִּירוּשִׁין פֶּרֶק ה

א. זֶה שֶׁנֶּאֱמַר בַּתּוֹרָה "וַיִּנָּתֶן בִּידָהּ" (דברים כד, א; דברים כד, ג) אֵין עֲנִין הַפְּתוּב, אֲלָא שְׁיִגִיעַ הַגָּט לָהּ: וְאַחַד יָדָהּ, אוֹ חִיקָהּ, אוֹ חֲצָרָהּ, אוֹ שְׁלוּחָהּ שֶׁעָשְׂתָּ יָדוֹ כִּידָהּ הַכֹּל אֶחָד הוּא. וְאַחַת חֲצָרָהּ הַקְּנוּיָהּ לָהּ, אוֹ חֲצָרָהּ הַמְּשֻׁכֶּרֶת לָהּ אוֹ הַשְּׁאוּלָהּ לָהּ הַכֹּל רְשׁוּתָהּ הִיא; וּמִשְׁיִגִיעַ הַגָּט לְרְשׁוּתָהּ, נִתְגַּרְשָׁהּ.

ב. הַזֶּזֶרֶק גָּט לֹא־שָׁתוּ לְתוֹךְ חֲצָרָהּ אִם הִיתָה עוֹמֶדֶת שֵׁם בְּצַד רְשׁוּתָהּ, נִתְגַּרְשָׁהּ; וְאִם לֹאוּ, לֹא נִתְגַּרְשָׁהּ: עַד שֶׁתַּעֲמִיד בְּצַד חֲצָרָהּ, וְאַף עַל פִּי שֶׁהִיא חֲצֵר שִׁישְׁתַּמֵּר הַגָּט בְּתוֹכָהּ שְׁחוּבָה הִיא לָהּ הַגִּירוּשִׁין, וְאֵין חֲבִין לְאָדָם אֲלָא בַּפְּנִי.

ג. הִיתָה עוֹמֶדֶת בְּרֹאשׁ הַגָּג שְׁלָהּ, וְהוּא מְלַמְטָה בַּחֲצֵרוֹ, וְזָרְקוּ לָהּ לְמַעַלָּה פִּיּוֹן שֶׁהִגִיעַ לְאֹוִיר מַחֲצוֹת הַמַּעֲקָה, אוֹ לְפָחוֹת מִשְׁלוּשָׁה סֻמוֹךְ לָגַג נִתְגַּרְשָׁהּ, וּבִלְכָּד שִׁיָּהָא יוֹרֵד לְנוּחַ. אֲבָל אִם נִמְחַק אוֹ נִשְׂרָף קֶדֶם שְׁיִגִיעַ לָהּ אָף עַל פִּי שֶׁנִּמְחַק אַחֵר שֶׁהִגִיעַ לְאֹוִיר מַחֲצוֹת אוֹ אַחֵר שֶׁהִגִיעַ לְפָחוֹת מִשְׁלוּשָׁה סֻמוֹךְ לָגַג, כְּגוֹן שֶׁנִּשְׁבָּה הָרוּחַ וְהִעֲלֵתוֹ וְנִמְחַק אוֹ נִשְׂרָף הוּאִיל וְאִינוּ הוֹלֵךְ לְנוּחַ, אִינוּ גָט וְלֹא נִתְגַּרְשָׁהּ.

ד. הִיָּה הַגָּג שָׁלוּ, וְהוּא מְלַמְעָלָה בּוֹ, וְהִיא מְלַמְטָה בַּחֲצֵר שְׁלָהּ, וְזָרֵק לָהּ גָטָה פִּיּוֹן שִׁיָּצָא הַגָּט מִמַּחֲצוֹת הַגָּג וְהִגִיעַ לְמַחֲצוֹת מְקוֹמָה שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת בּוֹ, נִתְגַּרְשָׁהּ.

ה. זָרְקוּ לְרְשׁוּתָהּ לְתוֹךְ הָאֵשׁ וְנִשְׂרָף, אוֹ לְתוֹךְ הַמַּיִם וְאָבַד אִינוּ גָט; אֲבָל אִם הִגִיעַ לְרְשׁוּתָהּ, וְאַחֵר כֶּךָ בָּאָה אֵשׁ וְשִׂרְפָתוֹ הָרִי זֶה גָט. זָרְקוּ עַל גִּבֵּי קֶנֶה אוֹ רִמָּח הַנְּעוֹצִים בְּרְשׁוּתָהּ, אִינוּ גָט עַד שִׁיִּנּוּחַ בְּמָקוֹם הַמְּשֻׁתָּמֵר בּוֹ.

ו. שְׁתֵּי חֲצֵרוֹת זֹו לְפָנִים מִזֹּו, פְּנִימִית שְׁלָהּ, וְהַחִיצוֹנָה שָׁלוּ, וְכוּתְלֵי הַחִיצוֹנָה גְבוּהוֹת עַל הַפְּנִימִית שְׁלָהּ פִּיּוֹן שֶׁזָרֵק הַגָּט לְתוֹךְ אֹוִיר הַחִיצוֹנָה, נִתְגַּרְשָׁהּ: שֶׁהַפְּנִימִית בְּכוּתְלֵי הַחִיצוֹנָה מְשֻׁתָּמֶרֶת, מֵה שְׁאִין כָּאֵן בְּקַפּוֹת.

ז. פִּיצֵד: שְׁתֵּי קַפּוֹת זֹו לְפָנִים מִזֹּו, הַפְּנִימִית שְׁלָהּ, וְהַחִיצוֹנָה שָׁלוּ, וְזָרֵק לָהּ גָטָה לְתוֹכָן אֶפְלוּ הִגִיעַ לְאֹוִיר הַפְּנִימִית, אִינָה מְגַרְשָׁתָּ עַד שִׁיִּנּוּחַ עַל צֵד הַקֶּפֶה הַפְּנִימִית. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּשֶׁהִיתָה מִטָּה עַל צֵדָהּ, וְאֵין לָהּ שׁוּלִים. אֲבָל אִם יֵשׁ לָהּ שׁוּלִים אֶפְלוּ נָח בְּקִרְקַעִיתָהּ, אִינָה מְגַרְשָׁתָּ: שְׁכָלִי שְׁלֹא־שָׁה בְּרְשׁוֹת הַבַּעַל אִינוּ קוֹנֶה לָהּ הַגָּט, אֲלָא אִם כֵּן אִינוּ מְקַפִּיד עַל מְקוֹמוֹ.

ח. זָרֵק לָהּ גָטָה, וְהִיא בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ אוֹ בְּתוֹךְ חֲצֵרוֹ אִינָה מִתְגַּרְשָׁתָּ עַד שְׁיִגִיעַ הַגָּט לִידָהּ אוֹ לְחִיקָהּ, אוֹ לְכָלִי מִן הַכֵּלִים שְׁלָהּ שְׁאִין הַבַּעַל מְקַפִּיד עַל מְקוֹמוֹ, כְּגוֹן צְלוּחִית אוֹ קְפִיפָה קִטְנָה וְכִיּוֹצֵא בָהֶן. וְכֵן אִם הִגִיעַ לְמִטָּה שְׁלָהּ שֶׁהִיא יוֹשֶׁבֶת עָלֶיהָ, וְהִיתָה גְבוּהָהּ עֲשָׂרָה טַפָּחִים הָרִי זֹו מְגַרְשָׁתָּ: שֶׁהָרִי חִלְקָהּ רְשׁוֹת לַעֲצָמָהּ, וְאֵין הַבַּעַל מְקַפִּיד עַל מְקוֹם כְּרַעִי הַמִּטָּה.

ט. הַשְּׁאִילָה הַבַּעַל מְקוֹם בַּחֲצֵרוֹ וְלֹא יַחֲדוֹ, וְזָרֵק לָהּ הַגָּט וְהִגִיעַ לְאַרְבַּע אַמּוֹת שְׁלָהּ שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת בָּהֶן הָרִי זֹו מְגַרְשָׁתָּ. נִתְגַּלְגַּל וְנִפְלַע עַל גִּבֵּי קוֹרָה אוֹ סִלַּע רְחוּק מִמֶּנָּה אִם הִיָּה הַמְּקוֹם שֶׁנִּפְלַע עָלָיו, אֵין בּוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת עַל אַרְבַּע אַמּוֹת, וְאִינוּ גְבוּהָהּ עֲשָׂרָה, וְאֵין לוֹ שֵׁם לוֹי הָרִי זֶה לֹא חִלַּק רְשׁוֹת לַעֲצָמוֹ, וְכֹאֵלוּ

היא והוא במקום אחד. ואם יש שם אחד משלושה דברים אלו חלק רשות לעצמו, ומקום אחד השאיל לה, שני מקומות לא השאיל, ואינה מגרשת עד שיגיע לה הגט.

י. זרק לה גטה לרשותה, ועבר בתוך רשותה שהיא עומדת בה, ונפל חוץ לרשותה אף על פי שעבר בפחות משלושה סמוך לארץ, אינה מגרשת: עד שינוח ברשותה לפי שאינה מגרשת משיגיע הגט לאויר רשותה, אלא אם כן סופו לנוח ברשותה. היתה עומדת על גגה, וזרקו לה, ונפל בגג אחר סמוך לו אם יכולה לפשט ידה ולטלו, הרי זו מגרשת: אף על פי שדיורין חלוקין למעלה כשם שהן חלוקין למטה, אין בני אדם מקפידין על מקום כיוצא בזה.

יא. היתה ידה קטפרס, וזרק הגט על ידה, ונפל לארץ אם נפל לתוך ארבע אמות שלה ונח, הרי זו מגרשת; נפל לתוך הים או לתוך האש, אינה מגרשת והוא שהיתה עומדת על גבי המים או סמוך לאש, שמתחלת נפילתו לאבוד היה עומד.

יב. זרקו לה ברשות הרבים, או ברשות שאינה שלשניהם קרוב לו, אינה מגרשת; קרוב לה, הרי זו מגרשת. היה הגט מחצה למחצה, וממחצה למחצה עד שיהיה קרוב לה הרי זו ספק מגרשת; היה קרוב לה, כדי שתשח ותטלנו הרי זה פסול, עד שיגיע גט לידה, ואחר כך תנשא בו לכתחלה.

יג. פיצד הוא קרוב לו: היה הוא יכול לשמרו, והיא אינה יכולה לשמרו זה הוא קרוב לו; שניהם יכולין לשמרו, או שניהם אין יכולין לשמרו זה הוא מחצה למחצה.

יד. בא הוא תחלה ועמד, ואחר כך עמדה היא כנגדו, וזרקו לה אם היה הגט בתוך ארבע אמות שלו אינה מגרשת, אף על פי שאם תשח ותטלנו. עמדה היא תחלה, ובא הוא ועמד כנגדה, וזרקו לה אף על פי שהוא מחצה למחצה, הואיל והוא בתוך ארבע אמות שלה, הרי זה פסול, עד שיגיע הגט לידה.

טו. זרק הגט לידה, והיה קשור במשיחה וקצת המשיחה בידו אם יכול לנתקו ולהביאו אצלו אינה מגרשת, עד שתפסק המשיחה; ואם אינו יכול לנתקו, הרי זו מגרשת.

טז. נתן את הגט ביד עבדה, והוא נעור והיא משמרתו אם היה כפות הרי זה גט, וכאלו הגיע לחצרה שהיא עומדת בצדה; ואם אינו כפות, אינו גט. נתנו ביד העבד, והוא ישן והיא משמרתו הרי זה פסול; ואם היה כפות, הרי זו מגרשת.

יז. כתב גט ונתנו ביד עבדו, וכתב לה שטר מתנה עליו כיון שזכת בעבד זכת בגט ונתגרשה, אם היה כפות. ואם אינו כפות ונעור, קנת העבד; ואינה מגרשת, עד שיגיע הגט לידה. וכן אם נתן הגט בחצרו, ומכר לה החצר או נתנה לה כיון שקנת החצר בשטר או בכסף או בחזקה, נתגרשה.